

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 39Csp/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119213162
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2119213162.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci sporu žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Advokátskej kancelárie Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanému: K. K., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K. XX, T., o zaplatenie 230,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2,- Eurá, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2,- Eurá od 18.01.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.12.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal pôvodnú žalovanú (R.. K. K.) zaplatiť žalobcovi sumu 230,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky 230,- Eur od 23.12.2016 do zaplatenia, poplatok za upomienky vo výške 180,- Eur, poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur, zmluvný úrok vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,- Eur od 17.03.2016 do 18.04.2016, zo sumy 260,- Eur od 19.04.2016 do 18.05.2016, zo sumy 230,- Eur od 19.05.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 230,- Eur od 23.12.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 207202400 zo dňa 17.03.2016 žalobca ako veriteľ poskytol pôvodnej žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 300,- Eur, ktorý sa pôvodná žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov v sume 0,- Eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 74,40 Eur. Taktiež sa pôvodná žalovaná zaviazala zaplatiť poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur. Veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace, stáva sa celý dlh splatným okamžite. Predmetný dlh sa stal splatný dňa 22.12.2016. Žalobca a pôvodná žalovaná sa tiež dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí jednotlivé splátky v lehote ich splatnosti dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Vzhľadom na to, že pôvodná žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania predmetnej zmluvy a stratila výhodu splátok, žalobca vyzval pôvodnú žalovanú na úhradu jej záväzku. Pôvodná žalovaná uhradila žalobcovi sumu vo výške 70,- Eur.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 207202400 zo dňa 17.03.2016, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, Výpis z Obchodného registra.

4. Uznesením č.k. 39Csp/114/2019-29 zo dňa 29.03.2021 súd rozhodol, že v konaní bude pokračovať s dedičom pôvodnej žalovanej K. K., nakoľko zistil, že pôvodná žalovaná po podaní žaloby zomrela.

5. Podaním zo dňa 26.04.2021 žalobca zoberal žalobu čiastočne späť, a to v časti zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 230,- Eur od 23.12.2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky vo výške 180,- Eur, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur a zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,- Eur od 17.03.2016 do 18.04.2016, zo sumy 260,- Eur od 19.04.2016 do 18.05.2016 a zo sumy 230,- Eur od 19.05.2016 do zaplatenia.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.04.2021 uviedol, že pôvodná žalovaná úver prestala splácať v roku 2016, neprišla žiadna upomienka, ani výzva, žila v DSS T., bola onkologický pacient v najvyššom štádiu. Podľa žalobcu od 18.05.2016 nebola zaplatená žiadna splátka, od poslednej splátky do 20.12.2019 uplynulo 3 roky a 7 mesiacov. Poukázal na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka o premlčaní.

7. Žalobca v replike zo dňa 11.11.2021 uviedol, že doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti nastane 22.12.2016. Žalobca eviduje platby 18.04.2016 vo výške 40,- Eur a 18.05.2016 vo výške 30,- Eur.

8. Žalovaný v duplike zo dňa 13.12.2021 uviedol, že pôvodnú žalovanú počas 4 rokov nikto nekontaktoval, dlh nebol zahrnutý v dedičskom konaní.

9. Rozsudkom č. k. 39Csp/114/2019-51 zo dňa 13.05.2022 vo výroku I. tunajší súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky 230,- Eur od 23.12.2016 do zaplatenia, poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur, poplatkov za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur, zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,- Eur od 17.03.2016 do 18.4.2016, zo sumy 260,- Eur od 19.04.2016 do 18.05.2016, zo sumy 230,- Eur od 19.05.2016 do zaplatenia zastavil, vo výroku II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku III. nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Voči uvedenému rozsudku podal žalobcu odvolanie. Uznesením č.k. 23CoCsp/56/2022-80 zo dňa 31.10.2022 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II. a III. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol vo výroku I., ktorým súd konanie čiastočne zastavil, právoplatnosť. Sporným podľa uznesenia KS TT zostalo právne nástupníctvo žalovaného po pôvodnej žalovanej - poručiteľke a tiež k akému dátumu a ktorou splátkou došlo, resp. by došlo k uhradeniu celej istiny pri výške splátky 58,80 Eur od 5. splátky (prvé 4 splátky boli dohodnuté po 1,- Eure), ktorej zvyšok istiny je predmetom sporu a po tomto posúdení následne zostáva sporným vzhľadom na vznesenú námietku premlčania aj to, či pohľadávka žalobcu je premlčaná alebo nie.

10. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

12. Súd po vrátení veci odvolacím súdom opätovne vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými stranami, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

13. Medzi žalobcom ako veriteľom a pôvodnou žalovanou ako dlžníkom bola dňa 17.03.2016 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru pôvodnej žalovanej vo výške 300,- Eur, pričom dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok vo výške 74,40 Eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- Eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 174,40 Eur, t.j.

zaplatiť celkovú čiastku 474,40 Eur. Úrok bol v zmluve dojednaný vo výške 32,22 % ročne a RPMN vo výške 37,43 % ročne. Výška priemernej RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 21,61 %. Splátky boli dojednané ako prvé štyri splátky vo výške 1,- Euro a ďalšie vo výške 58,80 Eur. Splátky boli splatné k 17. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 17.04.2016, doba trvania zmluvy a termín poslednej splátky bol 17.03.2017. Do podania žaloby pôvodná žalovaná na úver zaplatila celkom sumu 70,- Eur (podľa nepopretého tvrdenia žalobcu v žalobe).

14. Z pripojeného dedičského spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12D/36/2020 a najmä z uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 12D/36/2020-10, 9Dnot 60/2020 zo dňa 19.03.2020 je zrejmé, že pôvodná žalovaná zomrela dňa 18.02.2020, pričom súd určil čistú hodnotu dedičstva v sume 3.035,30 Eur a potvrdil nadobudnutie dedičstva žalovanému. Poručiťka teda zanechala majetok vo vyššej sume ako je uplatňovaná pohľadávka zo strany žalobcu v tomto spore, z čoho vyplýva, že žalovaný ako jediný dedič tak zodpovedal za jej dlhy v celom rozsahu.

15. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

16. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

21. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 111 OZ, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

31. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pretože text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

32. Keďže predmetná zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Po preskúmaní zmluvy dospel súd k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ.

33. Na základe uzatvorenej zmluvy bol pôvodnej žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 300,- Eur, pričom tá sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, t.j. zaplatiť veriteľovi celkom sumu 474,40 Eur. Podľa nepopretého, a preto nesporného skutkového tvrdenia žalobcu, pôvodná žalovaná na úver zaplatila 70,- Eur. Následne v priebehu konania bola zo strany žalovaného tiež vznesená námietka premlčania.

34. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že keďže žalobca splnenie podmienok podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, konkrétne doručenie upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a doručenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pôvodnej žalovanej nepreukázal, nebolo možné dospieť k záveru, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru, keďže nedoručením upozornenia a oznámenia pôvodnej žalovanej nenastali jeho účinky v danom čase. Zo strany žalovaného bola tiež vznesená námietka premlčania.

35. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

36. V predmetnom spore po právoplatnom čiastočnom zastavení konania rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 39Csp/114/2019-51 zo dňa 13.05.2022 si žalobca uplatnil len nevratenú časť istiny vo výške 230,- Eur. Splátky úveru boli splatné do 17. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 17.04.2016. Právna predchodkyňa žalovaného uhradila žalobcovi sumu 70,- Eur, to je 1,- Euro na splátku splatnú dňa 17.04.2016, 1,- Euro na splátku splatnú dňa 17.05.2016, 1,- Euro na splátku splatnú dňa 17.06.2016, 1,- Euro na splátku splatnú dňa 17.07.2016, sumu 58,80,- na splátku splatnú dňa 17.08.2016 a 7,20 Eur na splátku splatnú dňa 17.09.2016. Vychádzajúc z toho, že žalobca si uplatnil nárok na nevratenú časť istiny v sume 230,- Eur, z výšky splátky 58,80 Eur, zo splatnosti splátok 17. deň v mesiaci, pôvodná žalovaná mala povinnosť vrátiť sumu istiny v 5 splátkach vo výške 58,80 Eur splatných vždy 17. dňa v mesiaci počínajúc 17.09.2016 so zvyškom splátky v sume 51,60 Eur a končiac 17.01.2017 so splátkou v sume 2,- Eura. Z uvedeného vyplýva, že hoci žalobca úver účinne mimoriadne nezosplatnil, bolo potrebné celú splátku považovať za splátku istiny, nakoľko ako sám uviedol, splátky sa zarátavali najprv na istinu, potom na úroky.

37. Keďže súd bol vzhľadom na námietku premlčania povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi, na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nie je možné mu priznať uplatnený nárok pri neuhradených splátkach splatných viac ako tri roky pred podaním žaloby (19.12.2019). Keďže pôvodná žalovaná na úver uhradila sumu 70,- Eur, znamená to, že premlčané sú splátky splatné od 17.09.2016 do 17.12.2016, t.j. 1 splátka vo výške 51,60 Eur a 3 splátky po 58,80 Eur, spolu v sume 228,- Eur a nepremľaná je posledná splátka splatná dňa 17.01.2017 vo výške 2,- Eur. Súd preto žalobe v časti istiny v sume 2,- Eurá vo výroku I. rozsudku vyhovel a v časti istiny v sume 228,- Eur spolu s príslušenstvom žalobu z dôvodu premlčania nároku vo výroku II. rozsudku zamietol.

38. Pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania vo vzťahu k jednotlivým splátkam, súd poukazuje, že keďže žalobca úver účinne mimoriadne nezosplatnil, je teda nesporné, že dané plnenie bolo dohodnuté v splátkach, bola teda naplnená hypotéza cit. ust. § 103 Občianskeho zákonníka a preto v danom prípade premlčacia doba jednotlivých splátok začala plynúť vždy odo dňa ich zročnosti.

39. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/115/2016-146 zo dňa 26.07.2017, ktorý uviedol, že „z obsahu pripojenej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.9.2006 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nesporne vyplýva, že plnenie úveru medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté v mesačných splátkach v počte 60 vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci vo výške splátky 1.091,- Sk, pričom prvá bola splatná dňa 20.10.2006 a konečná splatnosť úveru 20.9.2011. Je teda nesporné, že dané plnenie bolo dohodnuté v splátkach, bola teda naplnená hypotéza cit. ust. § 103 Občianskeho zákonníka a preto v danom prípade premlčacia doba jednotlivých splátok začala plynúť vždy odo dňa ich zročnosti, ako to správne zohľadnil prvoinštančný súd v preskúmanom rozsudku. Skutočnosť, že zmluva obsahuje i konečnú splatnosť dlhu, ako na to poukazuje odvolateľ, nijako nevyklučuje, že ide o dohodu o plnení v splátkach podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Konečná splatnosť úveru musí byť v spotrebiteľskej zmluve uvedená na základe požiadavky zákona. Jej uvedenie v zmluve ale žiadnym spôsobom nemá vplyv na výslovné zmluvné dojednanie o plnení dlhu v splátkach.“

40. Z dôvodu, že žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 2,- Eur i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu nasledujúci deň po splatnosti nepremiľčanej splátky. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nepremiľčanej splátky odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti, to je vo výške 5 % ročne zo sumy 2,- Eurá od 18.01.2017 do zaplatenia. V prípade premiľčaných splátok súd žalobcovi úrok z omeškania z týchto splátok nepriznal, keďže úroky z omeškania tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premiľčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

41. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

42. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu v nepremiľčanom rozsahu 2,- Eurá spolu s úrokom z omeškania za dôvodnú, a preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu z dôvodu premiľčania nároku vo výroku II. rozsudku zamietol.

43. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

45. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

46. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

47. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola z uplatnenej sumy 230,- Eur s príslušenstvom priznaná suma 2,- Eurá s príslušenstvom, z čoho je zjavné, že žalobca bol úspešný len v nepatrných častiach, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 0 % a hrubý úspech žalovaného 100 %, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 100 %. Súd však žalovanému s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP nárok na náhradu trov konania vo výroku III. nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal za to, že bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).